
Sposób ujawnienia dopuszczenia się przez diagnostę naruszenia określonego w art. 84 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym nie ma znaczenia dla oceny możliwości zastosowania sankcji przewidzianej w tym przepisie – tak rozstrzygnął Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 13 marca 2012, sygn. II GPS 2/11 problem częsty w praktyce nadzoru nad prawidłowością przeprowadzania badań technicznych pojazdów.

Uchwała została podjęta w odpowiedzi na pytanie prawne Prokuratora Generalnego: „Czy niezbędnym warunkiem wydania przez starostę na podstawie art. 84 ust. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym decyzji o cofnięciu uprawnienia diagnoście do wykonywania badań technicznych jest stwierdzenie uchybień, o których mowa w punkcie 1 lub 2 powołanego przepisu, wyłącznie w wyniku przeprowadzenia czynności kontrolnych przewidzianych w art. 83b ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 83c wskazanej ustawy, czy też sposób ujawnienia dopuszczenia się przez diagnostę określonego naruszenia nie ma podstawowego znaczenia dla oceny możliwości zastosowania sankcji przewidzianej w art. 84 ust. 3 p.r.d.?”

Naczelny Sąd Administracyjny stanął na stanowisku, iż określenie „w toku przeprowadzonej kontroli” odnosi się do istnienia podstaw faktycznych do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnoście. Postępowanie to wszczynane jest z urzędu, a „wynik przeprowadzonej kontroli” jest informacją o takim stanie faktycznym, który w świetle prawa materialnego obliguje organ do uregulowania sytuacji poprzez podjęcie określonej decyzji.

Zdaniem Sądu nie oznacza to, że wszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnoście może nastąpić tylko wówczas, gdy wynik kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy ujawni wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami. Co do zasady bowiem wszczęcie postępowania z urzędu następuje również wówczas, gdy z żądaniem wystąpi podmiot na prawach strony (182 k.p.a.), czy też w wyniku skargi powszechnej wniesionej przez osobę trzecią.

Naczelny Sąd Administracyjny stwierdza, że brak jest racjonalnych przesłanek do wykluczenia możliwości wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie cofnięcia uprawnień, w sytuacji gdy informacje o wydaniu przez diagnostę zaświadczenia albo dokonaniu wpisu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami zostały uzyskane podczas analizy akt w innej sprawie, czy też pochodzą od innych organów. Przyjęcie poglądu przeciwnego spowodowałoby, iż przepis art. 84 ust. 3 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym nie mógłby spełniać swojej funkcji. Nie może budzić wątpliwości, że celem tego przepisu jest odsunięcie od czynności diagnostycznych nierzetelnych diagnostów. Wydanie przez diagnostę zaświadczenia, czy też dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami, może mieć bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego, godzić w życie i zdrowie ludzkie. Założenie, że nie można wszcząć postępowania o cofnięcie uprawnień diagnoście, który przy wykonywaniu czynności diagnostycznych godzi się na takie zagrożenia, tylko z tego powodu, iż nie ujawniono naruszającego prawo działania w toku kontroli przeprowadzonej u zatrudniającego go przedsiębiorcy, prowadzi do rażąco niesprawiedliwych i irracjonalnych konsekwencji.

Nie można także nie zauważyć, że w świetle doświadczenia życiowego, wysoce nieprawdopodobna jest sytuacja, w której w toku zapowiedzianej u przedsiębiorcy prowadzącego stację pojazdów kontroli, zatrudniony w tej stacji diagnosta w obecności kontrolera dopuszcza się fałszu intelektualnego. Pomijając irracjonalność takiego zdarzenia wskazać należy, że gdyby nawet zaistniała taka sytuacja, obowiązkiem organu nadzoru byłoby, zgodnie z art. 304 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania

Sankcje wobec diagnostów nie tylko po kontroli - przełomowa uchwała NSA

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: czwartek, 19, kwiecień 2012 04:06

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 2794

karnego, niezwłoczne zawiadomienie o tym prokuratora lub Policji.

W konsekwencji sąd stwierdził, iż zakładając racjonalność ustawodawcy brak jest argumentów dla wykazania, że tylko w sytuacji, gdy postępowanie w przedmiocie cofnięcia uprawnień diagnoście z powodów określonych w art. 84 ust. 3 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym zostało wszczęte w "wyniku przeprowadzonej kontroli" wobec diagnosty można stosować sankcje administracyjnoprawne i karnoprawne. Natomiast nieujawnienie fałszu intelektualnego "w wyniku kontroli" znosi sankcję administracyjną.